

ת"פ 60256/11/21 - מדינת ישראל נגד מoris אדרי

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 21-11-60256 מדינת ישראל נ' אדרי(עוצר)

בפני:	כבוד השופט דניאל פיש
בעניין:	הנאשינה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשימים:	מוריס אדרי (עוצר)

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הودאותו בכתב אישום מתוקן בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 15.11.21, סמוך לשעה 10:30 הגיע הנאשם ברכבת מסוג שבורלט מר. 6472159, הנמצא בבעלותו לסניף דואר ישראל בעיר נהריה. זמן קצר לאחר מכן, יצא א' יליד 1951 (להלן: "המתלון"), כשהוא עונד על צווארו שרשרת זהב עם תליון גדול ובו חרוטה תמונה אימנו המנוחה.

הנאשם ניגש אל המתלון, הכה בחזחו ותלש את השרשרת מצווארו. לאחר מכן, איים הנאשם על המתלון באומרו "אם לא תקל מפה אני אוציא عليك סכין ואחרוג אותך". מפתה פחדו מהנאשם, המתלון עזב את המקום.

טייעוני המדינה לעניין העונשין:

3. המאשינה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין שניותים וחצי עד 5 שנים מאסר.

4. המאשינה הגישה הרש"פ של הנאשם וחווות דעת פסיכיאטרית שהוגשה במסגרת ההליך. נטען כי הנאשם יlid 1961, לחובתו 26 הרשות קודמות בעבירות אלימות רבות אשר ריצה בעברו 7 מסרים, חלקם ממושכים.

5. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם רכשו וביתחונו האישי של המתלון וביתחון הציבור.

6. נטען כי האירוע התרחש במקום ציבורי ובוצע כנגד המתלון, אשר לא היה צפוי שיתגנד. נטען כי האירוע היה טראומטי לכל אדם ועל אחת כמה וכמה לאדם קשה שאין יכול להתגנד והדבר פוגע בביטחון האיש, באמון שלו באחרים ובסגרת חייו. המאשינה הפניה לפסיקה, ע"פ 08/3307 מדינת ישראל נ' מנטור טועמי (4.3.09) וכן לע"פ 14/4324 אדיב מזהר נ' מדינת ישראל (16.2.15). בעבירות השוד, ובמיוחד כשעבירות אלו מופנות כנגד עמוד 1

קשהים, נקבע כי רעה חוליה שחווצה על בתי המשפט לעקוור מהשורש.

7. נטען כי לנאים הייתה יכולה להבין ולהימנע ממעשו וכן להעדר קרבתו לסייע האחירות הפלילית, כאשר בעניין זה הפנטה המאשימה לחווות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה ממנה עולה שהנאשם אחראי למעשו וכשיר לעמוד לדין.

8. נטען כי במקרה דין אין קרבה לסייע פלילית, שכן הנאים צריך סמים וחומרים פסicos אקטיביים מגיל 14 ולן רק עי פסיכיאטרי בשל השימוש שלו בסמים ועל כן לא מדובר במחלת נפשית. עוד נטען כי מחוות הדעת עולה כי התנהגותו בולטת מניפולטיבית ומתוכננת להציג את עצמו כחוליה نفس לצורך רוח משני. עוד עולה שהנאשם התנהל בצורה תוקפנית ואנטי-סוציאלית כלפי מטופלים אחרים כאשר הוא מסכן אותם.

9. לגביה הפסיקה שהוגשה אזכור המקרים הבאים:

- ע"פ 5881/14 **עמנואל ביארי נ' מדינת ישראל** (26.7.15), שם הורשע הנאשם בעבירה של שוד ובית המשפט המ徇ז גזר על הנאשם 5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הע冤ור וקבע כי לא נפל פגם בגין הדיון או במתחם העונשה שנקבע, דהיינו מתחם עונשה שנע בין שנה - 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעבירה חמורה ובעיקר כשהיא מכונה כלפי קשיים ולכן הותיר את עונשו של המערער על כנו.

- ע"פ 2257/13 **ולדימיר חייפץ נ' מדינת ישראל** (24.4.14), שם הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות שוד שבוצעה כלפי קשייה. בית המשפט המ徇ז גזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל וזאת בגין היתר על בסיס עברו הפלילי אשר כלל 5 הרשעות בעבירות אלימות, איומים ורכוש ועוד בהתחבס על תסוקיר שירות המבחן שקבע כי שיקומו לא צלח. בית המשפט העליון דחה את ע冤ורו של הנאשם ולא להפחית מעונשו של הנאשם בשל חומרת העבירה.

- ע"פ 1044/13 **ענאן זידאן נ' מדינת ישראל** (29.10.13), שם הורשע הנאשם בעבירות של שוד והפרת חובה חוקית וזוכה מאישום של ניסיון לשידול בשוד. נגזרו עליו 48 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה את הע冤ור וקבע כי לא נפל פגם בקביעתו של בית המשפט המ徇ז. הווער על חומרת העבירה כשהיא מופנית אל קשיים גם כאשר עסקן באלימות קלה יחסית.

- ע"פ 7939/13 **מדינת ישראל נ' טל הבטמו טركין** (20.5.14), שם דובר על חומרת מעשי שוד המכוננים כלפי הולכי רgel תמים ובעיקר כאשר מדובר בקורבנות הנתפסים בעיני העבריינים כחלשים יותר, כגון קשיים. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של ניסיון שוד, איומים והחזקת סבן שלא למטרה כשרה ונגזרו עליו 24 חודשים מאסר בפועל. המדינה ערערה על קלות העונש וטענה כי העונש שנגזר אינו משקף במידה הראوية את מידת אשמו. הע冤ור התקבל בהסתמך על חומרת העבירה ובערו המכבד של הנאשם. לצד זאת נזקף לקולא את מצבו הנפשי ונסיבותיו האישיות הקשות והושת בסופו של דבר עונש של 36 חודשים מאסר בפועל במקום 24 חודשים מאסר בפועל.

10. נטען כי מדובר בנאשם שנש��פת ממנו מסוכנות גבוהה מאוד כלפי הציבור, הן על רקע עברו הפלילי, הן על רקע מעשי שבאים לידי ביטוי בכתב האישום המתוון והן מרקע ההतמכרות שלו לחומרים. עוד נטען כי אין כל הילך טיפול או שיקומי באופק וכי ההגנה אף בבקשתה להפנותו למסקירת מטעם שירות המבחן.

11. בסופה של דבר, בבקשתה המשימה למקם את עונשו של הנאשם לאור נטילת האחריות, גילו, והעובדת כי קיים ריקע פסיכיאטרי מסוים, ברף הבינו של הנאשם ייחד עם מאסר מותנה מרთיע ופיזי למתלוון.

טייעוני ההגנה

12. נטען כי ההחלטה שהגיעה המדינה היא חמורה יותר מהמקרה דן ואין רלוונטייה. נטען כי חלק מהמתלוננים במרקם שאוזכרו נחבלו קשות ונגרמו להם בעיות רפואיות קשות.

13. נטען כי מדובר באירוע רגעי, לא מתוכנן שנמצא ברף הנמור של עבירות השוד.

14. אזכור ההחלטה כدلיקמן:

- ע"פ 772/13 **אברהמים יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.14), שם הגיע בית המשפט למסקנה, כי מתחם הענישה (3 - 6 שנות מאסר בפועל) ועונשו של הנאשם, 4 שנות מאסר בפועל, אשר נקבע בגין הדין אינם תואם את נסיבות ביצוע העבירה, אינם מתישב עם מדיניות הענישה הנהוגת, וקבעיתו לא נעשתה תוך ישום מלא הוראות תיקון 113 לחוק. נקבע כי השוד היה ספונטני ושמעה האלים כלאי הקשישה לא נעשה תוך כדי נטילת הרכוש שנגנבו, אלא לאחר הנטילה, כאשר המערער חש שיתפס. בית המשפט העליון קיצר את עונשו של הנאשם והשיט עליו 24 חודשים מאסר בפועל.

- ת"פ 3883-05-16 **מדינת ישראל נ' פודברוטניקוב** (10.7.16), שם הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירה של שוד לאחר שנטל מצוארו של המתلون שרשרת זהב. נקבע מתחם עונש ראוי שנע בין 6 - 24 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל.

- ת"פ 10159-04-18 **מדינת ישראל נ' מחמוד שלודי** (25.2.20), שם הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירה של שוד לאחר שנטל הנאים מהמתلون את טלפון הנייד שלו והכה אותו. בית המשפט קבע מתחם העונש שנע בין 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 30 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם עונש של 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

- ת"פ 10159-04-18 **מדינת ישראל נ' מתן אחולאי** (20.3.16), הנאשם הורשע על פי הודהתו ביצוע שתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירויות, ובשתי עבירות של קשרת קשור לביצוע פשע. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בימ 6 חודשים מאסר - שנתיים מאסר בפועל ומגר על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל.

15. לאור הפסיקה שהוגשה, עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים מאסר בפועל.

16. לגבי נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה נטען כי מדובר בנאשם ליד 1961, גrown פגמיים ואב לשתי בנות אשר הודה בפתח המשפט וחסך זמן יקר. לגבי עברו הפלילי נטען כי אמן לנאשם עבר פלילי מכבד אך הרשותו الأخيرة הייתה מושנת 2015.

17. נטען כי מהמסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו עולה שהנאשם סובל מבעיות רפואיות רבות, בין היתר בעיה נפשית והוא לא מקבל טיפול הולם.

18. ב"כ הנאשם ביקש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התיכון של המתחם ולהסתפק ב 6 חודשים מאסר בפועל. עוד ביקש הסגנו להימנע מהשתתת פיזי למotelון בעקבות מצבו הכלכלי שכן הנאשם מתוקים מקצת נכות מהמל"ל.

עמדת הנאשם

19. הנאשם הביע צער וחרטה, טען כי אין הוא עושה דברים כאלה בדרך כלל וביקש שבית המשפט יתחשב בנסיבות האישיות.

דין והכרעה

20. הערכים החברתיים המוגנים היו שנפגעו הי שמירה על ביטחון הציבור ושמירה על הקניין והבטיחון האיש. הפגיעה בערכים אלה על ידי הנאשם במסגרת ביצוע העבירה הייתה ברמה בינונית, כיוון שלא הפעלה אלימה קשה בסופה של עניין כלפי המotelון.

21. האירוע אכן היה אירוע ספונטאני ללא תכנון מוקדם, אך אין להטעם מחומרת העבירה כשהיא מופנית דווקא למotelון קשייש.

22. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת רפואיים מיום 21.12.2012 ובסיום נקבע כי הנאשם הינו בר עונשין ובעת שביצע את מעשיו המזוהים לו הוא לא היה שרוי במצב פסיכוטי או אפקטיבי מאגרורי. צוין בגוף חוות הדעת כי הנאשם נמצא בהכרה חלקה וממצא בכל המובנים וכי בולטות התנהגות מניפולטיבית ו מגמתית למטרת מכונת ומתוכננת לצורכי השגת רוח משני בשל סיטואציה משפטית.

23. מכל האמור, הגיעו למסקנה שמתחם הענישה ההולם נع בין 2 שנות מאסר בפועל - 4 שנות מאסר בפועל.

24. לחומרה יש לציין את העבר הפלילי המכובד של הנאשם והעובדת שאין באופק כל הליך שיקומי עבורו. לפחות יש לציין את גילו המבוגר, ההודאה המוקדמת שמסר הנאשם ואת מצבו הבריאותי בשל בעית ההתמכרות שלו לסמימ.

25. מכל האמור הגעת למסקנה שיש להטיל עונישה כבדה:

- 26 חודשי מאסר בפועל בגין ימי מעצרו ביום 21.11.15.

- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים לפחות 3 שנים ממועד שחרורו שיופיע במידה וה הנאשם
יבצע עבירות אלימות או רכוש מסווג פשע.

- פיצוי בסך 1,000 ₪ למתalon שישולם עד ליום 31.12.2022.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 Mai 2022, בהעדר הצדדים.